

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XI legislatura · segon període · sèrie P · número 14

Ple del Parlament

Sessió 11, segona i darrera reunió, dijous 10 de març de 2016

Presidència de la M. H. Sra. Carme Forcadell i Lluís

TAULA DE CONTINGUT

Dossier

Debat general sobre la situació d'emergència social, la reactivació econòmica,
la gestió pública i la necessitat d'una resposta institucional (continuació)

255-00001/11

3

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduïx només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient del ple.

Transcripció i correcció: Serikat
Impress a Multitext, SL

ISSN: 0213-7976 (general)
0213-7984 (sèrie P)
DL: B-27.966-1980

www.parlament.cat

Sessió 11.2

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a les tres de la tarda. Presideix la presidenta del Parlament, acompanyada de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida pel secretari general en funcions i el lletrat Fernando Domínguez García.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat del vicepresident del Govern i conseller d'Economia i Hisenda i els consellers de la Presidència, d'Afers Exteriors, Relacions Institucionals i Transparència, de Governació, Administracions Públiques i Habitatge, d'Ensenyament, de Salut, de Territori i Sostenibilitat, de Treball, Afers Socials i Famílies, d'Empresa i Coneixement i d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació.

La presidenta

Reprenem la sessió.

Debat general sobre la situació d'emergència social, la reactivació econòmica, la gestió pública i la necessitat d'una resposta institucional (continuació)

255-00001/11

D'acord amb l'article 152.3 del Reglament, per a la defensa de les propostes de resolució presentades té la paraula la senyora Noemí de la Calle, del Grup Ciutadans.

Noemí de la Calle Sifré

Gracias, presidenta. Diputados, diputadas, entidades que hoy nos acompañan, en el debate general sobre el incremento de la pobreza y las desigualdades, que tuvo lugar en este Parlamento, en marzo del 2014, mis compañeros comentaron desde este mismo atril que el objetivo de un pleno contra la pobreza tenía que ser que nunca más se tuviera que celebrar un pleno contra la pobreza. Bien, pues, estamos en marzo del 2016 y estamos aquí para hablar no ya sobre el incremento de la pobreza, sino directamente de emergencia social.

¿Para marzo del 2018, seguiremos en las mismas, sin resolver nada, pero siguiendo alimentando la ficción independentista? Señores *del procés, del mandat democràtic*, mayoría social, para acabar con la exclusión social, nosotros sí que *tenim pressa* y estoy convencida que para este objetivo sí que se pueden conseguir amplios consensos y unir a la inmensa mayoría de la sociedad catalana. Una muestra de ello son los acuerdos y transacciones con distintas formaciones a los que hemos podido llegar en este Pleno, aunque debido a la votación en bloque de las propuestas en algunas ocasiones nos vamos a tener que abstener, porque aunque estamos de acuerdo en algunos puntos en otros diferimos. (*Remor de veus.*)

No obstante, el resultado no puede quedar en una declaración de intenciones sin más recorrido. (*Persisteix la remor de veus.*) Este Pleno no debe ser un punto final...

La presidenta

Demano silenci, si us plau.

Noemí de la Calle Sifré

...sino el punto de partida.

Ahora bien, hablar de emergencia social es como si tratáramos un suceso, o un accidente que nos haya sobrevenido, pero no estamos ante un cataclismo puntual e imprevisible, no estamos hablando de atender a los afectados por el huracán Katrina. La cuestión es que tenemos una estructura social disfuncional, el problema a resolver, cuando hablamos de pobreza, es la cada vez más persistente exclusión social de un tercio de la población.

España es el país de la OCDE donde más se han incrementado las desigualdades en los últimos tiempos, pero esta tendencia viene de antes de la crisis. El origen de la desigualdad, tanto en Cataluña como en el resto de España, no es meramente coyuntural. Tanto en la época de bonanza como en la crisis, las rentas más bajas sufrieron proporcionalmente más cuando las cosas iban mal y ganaron menos cuando iban bien. Supon-

go que muchos de los ilustres diputados recordarán el significado que tenía, en los tiempos de la burbuja, eso de ser mileurista.

Para reducir la pobreza hay que reactivar la economía, pero la situación no se reduce a una subida de unos cuantos puntos del PIB, no podemos volver al modelo de crecimiento de hace quince años. Hay que hacer reformas estructurales en nuestro mercado laboral, que es sumamente injusto, con tasas de paro aberrantes, temporalidad desproporcionada y muchísimo empleo precario. Todos recordamos los recortes de los gobiernos de Convergencia, que desde 2010 han reducido las partidas de bienestar, educación y salud en un 16 por ciento y no nos cabe duda que estas partidas han de ser prioritarias, más en época de crisis y por eso desde Ciudadanos se nos ocurren otras partidas por donde pasar la tijera antes que recortar en el estado de bienestar.

Pero aparte de dotarlo de los recursos necesarios también hay que hacer reformas en nuestro estado de bienestar para que esté orientado a ayudar a quién más lo necesita; es decir, hacen falta más recursos, más partidas presupuestarias, pero no nos podemos quedar aquí, hay que hacer profundas reformas en el modelo económico, en las políticas de empleo y en las políticas redistributivas para lograr una sociedad más justa y menos desigual.

En definitiva, las prioridades de la legislatura tienen que ir orientadas en tres ejes diferentes, pero estrechamente interrelacionados. El primer eje es fomentar el crecimiento económico basado en el conocimiento que nos permita competir en la economía global y generar un crecimiento de calidad.

Este es uno de los grandes retos que tiene ante sí nuestra sociedad, es una de las promesas incumplidas de Zapatero, que al final perpetúa el modelo productivo que nos llevó a la crisis y en el que aún estamos inmersos. Necesitamos gobiernos que de verdad lo prioricen, porque no es un reto que se aborde en un par de tardes. Requiere trabajar en múltiples aspectos: acabar con el capitalismo de amiguetes, con la corrupción, atraer inversión y talento, fomentar la transferencia tecnológica o preparar a nuestros jóvenes para competir en la economía global del conocimiento, por mencionar algunas de las reformas que es preciso abordar.

Vayamos al segundo eje. Obviamente, ese crecimiento económico está estrechamente ligado con el desarrollo prioritario de políticas de empleo y formación, pero estas políticas no solo inciden en una más sólida consolidación económica, sino sobre todo en la integración social. Acciones de empleo y formación eficaces son fundamentales para una economía más sólida y para superar el drama social que representa la exclusión del mercado de trabajo. Las políticas de fomento de empleo solo cumplirán sus funciones si son sometidas a una intensa transformación. La salida de la crisis se está notando de forma muy desigual entre la población desempleada. El colectivo de parados de larguísima duración es muy amplio, constituye un colectivo de personas vulnerables, que prácticamente triplica el que había al inicio de la recesión, de integrar este colectivo en el mercado de trabajo debe convertirse en el objetivo primordial de las políticas de empleo.

En este sentido, creemos que es fundamental y urgente una revisión integral del actual SOC, que trasciende este debate y que debería ser una de las reformas prioritarias para esta legislatura si las fuerzas políticas que sustentan al Gobierno no centran sus esfuerzos en la ficción del *procés*. En las propuestas que presentamos, focalizadas en la emergencia social, hemos planteado una serie de medidas de cara a los colectivos más vulnerables, como los jóvenes, los parados de larga duración, los mayores de cuarenta y cinco años y las personas con diversidad funcional.

Y, por último, pero no por ello menos importante, tenemos que racionalizar la Administración y dotar a nuestro estado de bienestar de verdaderas herramientas redistributivas. Tenemos un sistema de seguridad social que perpetúa la disfuncionalidad del mercado dual de trabajo, beneficia a los que disfrutan de un contrato indefinido, frente a precarios, temporales y parados. Está vinculado con las cotizaciones previas del trabajador, por lo que realmente no está orientado a redistribuir la renta y combatir la pobreza. Por ello, hablar de emergencia social es un error en el análisis, no es algo coyuntural, es estructural, lo que pasa es que está grabado por una larga recesión. No se trata, por lo tanto, de poner parches temporales, sino de disponer de verdaderas estructuras redistributivas eficaces que aseguren que nadie se quede en la cuneta; estructuras, por

cierto, mucho más beneficiosas y urgentes para los catalanes que esas estructuras d'*Estad* de las que algunos tanto hablan.

En este sentido, desde Ciudadanos hace tiempo que proponemos un complemento salarial anual garantizado, que dicho de otro modo, viene a ser un impuesto negativo sobre la renta: es una herramienta que ha sido muy estudiada en los países en los que se ha implementado, como Suecia, Reino Unido y recientemente, en Francia, y que se ha demostrado como un mecanismo realmente eficaz para combatir la pobreza de aquellas personas que, pese a trabajar, siguen sin cubrir sus necesidades básicas. Este complemento es altamente redistributivo, incentiva el trabajo y combate la economía sumergida. No obstante, para atender a aquellos hogares que no disponen de ingresos, proponemos que se acelere la implantación de una renta garantizada vinculada a programas de inserción sociolaboral.

Pero desde Ciudadanos no nos quedamos aquí, también creemos prioritario combatir la pobreza infantil, nos parece injustificable que en políticas de infancia y familia en Cataluña actualmente se destine el equivalente al 0,9 del PIB, siendo la media española del 1,4 y la de la Unión Europea un 2,2. La pobreza infantil compromete la igualdad de oportunidades para toda la vida, no solo tiene consecuencias en la salud, sino en las altas tasas de abandono que padecemos particularmente en Cataluña.

Y, como ya hemos comentado, una baja formación tiene un gran vínculo con unas bajas expectativas laborales y la economía de un país, en general. Por eso, también proponemos actualizar y dotar de mayores recursos presupuestarios el programa de la lucha contra el abandono escolar, así como habilitar los recursos suficientes para aumentar el número de plazas públicas subvencionadas de cero a tres años en las escuelas infantiles, cubriendo la totalidad de la demanda social. Los estudios insisten en que la educación en primera infancia es la mejor inversión para mejorar la igualdad de oportunidades a largo plazo, es el mejor ascensor social, además de facilitar la conciliación de la vida laboral y familiar, por no hablar de que el aumento de la natalidad ayudará a pagar las pensiones del mañana.

Tampoco nos hemos querido olvidar de las personas sin hogar, la forma más brutal de pobreza en las ciudades, ni de la gestión de los fondos de pobreza energética, ni de los problemas de acceso y conservación de la vivienda. Son muchos los retos que tenemos por delante.

Por último, desde Ciudadanos queremos combatir la política de recortes encabezada por Convergencia, el *alma mater* del actual Gobierno de Junts pel Sí. Los recortes en sanidad, educación, dependencia, bienestar, son sin duda un factor importantísimo en el crecimiento de la desigualdad. En este sentido, hemos presentado diversas propuestas para revertir tamaño atentado contra los derechos de los ciudadanos.

Es evidente que todos estos son unos objetivos muy ambiciosos, que trascienden un mero debate de pobreza o emergencia social, que de vez en cuando vayamos trayendo a este Parlamento para cubrir la demanda social. Estos deberían ser los puntos básicos de un debate de investidura, de los objetivos de una legislatura, del trabajo parlamentario y de las prioridades presupuestarias. Sirve, no obstante, para recordar a las fuerzas políticas que sustentan al Gobierno que mientras pierdan el tiempo con la ficción estéril del *procés*, la realidad, la terca realidad a la que se tiene que enfrentar la mayoría de los catalanes sigue ahí fuera.

No les quepa la menor duda que, cuando gobierne esta oposición que encabeza Ciudadanos, estas cuestiones serán las prioridades de la agenda política.

Gracias.

(*Aplaudiments.*)

La presidenta

A continuació té la paraula el senyor Raúl Moreno, del Grup Socialista.

Raúl Moreno Montaña

Gràcies, presidenta. President, consellers, conselleres, senyors i senyores diputades, saludar, en primer lloc, les entitats que ens acompanyen avui. Abans de presentar algunes de les propostes de resolució més destacades que presenta el Grup Parlamentari Socialista, voldria fer alguns comentaris respecte a l'evolució del Ple i d'algunes de les propostes que ha presentat cadascun dels grups polítics.

Durant el debat d'ahir es va fer referència al Ple de fa dos anys. Els socialistes ja el vam qualificar de fallit, les entitats d'insuficient i de poc útil i, fins i tot, la vicepresidenta del Govern, ahir, la senyora Munté, ens deia i ens explicava que no havien quedat satisfets pels resultats.

Vistes algunes de les propostes presentades pel grup que dona suport al Govern, Junts pel Sí, correm el risc, si el resultat de les votacions no ho corregeix, de tenir un cert *déjà-vu*. Hem constatat que el Govern no té un pla per als catalans, més enllà del viatge a Ítaca. Per altra banda, no és cap novetat, segons vostès, només amb la independència reduïrem les llistes d'espera en sanitat, retirarem el copagament, s'obrirà el cel, sortirà el sol i tots serem més feliços i més rics.

Mentrestant, cap mesura concreta per a aquells que pitjor ho estan passant. L'únic full de ruta que vostès tenen és el de la independència, sembla cada cop més clar, que la ruta que vostès proposen per al país, poc té a veure amb la ruta que han de fer els seus ciutadans i ciutadanes per no caure en la desigualtat, si és que encara no ho han fet.

Vostès generen incertesa als catalans i catalanes, perquè ni tan sols ens asseguren que compliran allò a què s'han compromès. Han demostrat ser incapaços per lluitar contra la pobresa a Catalunya. No tenen cap pla per als catalans i les catalanes i han decidit jugar-s'ho tot a una carta, a la dels pressupostos, que no sabem si s'aprovaran, quan, com, ni amb qui; només sabem les pistes, poc engrescadores, per cert, que ens deixava entreveure ahir el vicepresident Oriol Junqueras: incertesa, incapacitat, inestabilitat.

El president del nostre grup, en Miquel Iceta, explicava ahir en aquest mateix faristol la voluntat del Grup Parlamentari Socialista d'arribar acords. Ho veuran, també, en els nostres posicionaments, en moltes de les propostes. Voluntat de diàleg, acord i pacte, així van concebre aquest Ple, quan ho van plantejar amb Catalunya Sí que es Pot i hem mantingut aquest esperit.

És per aquest motiu, tenint en compte la manca de pla per part del Govern, que des del Grup Parlamentari Socialista proposem la posta en marxa d'un pla per la inclusió i la cohesió social a Catalunya, amb una durada de quatre anys, que reculli les estratègies globals d'inclusió activa, que combinin mesures orientades als mercats de treball inclusius, l'accés als serveis de l'estat del benestar de qualitat i a uns ingressos mínims adequats.

Entre les nostres propostes, el Grup Parlamentari Socialista apostem per garantir les beques de menjador des del cicle infantil, també, fins a la secundària inclosa, però també un canvi en el model actual, en el sistema actual, perquè les famílies puguin saber si són beneficiàries d'una beca de menjador abans que el seu fill entri a l'escola; una cosa que sembla bastant lògica, doncs, que ara no es produeix, i no hi ha cap tipus d'excusa econòmica en aquest cas.

Insistim, en una proposta de resolució conjunta amb Catalunya Sí que es Pot, a fer que la renda mínima d'inserció torni a ser un dret subjectiu. Mai s'hauria d'haver produït la reforma del 2011 que van pactar entre el Partit Popular i Convergència i Unió. És bo rectificar, i ho celebrem si així és, com també el fet de posar sobre la taula la necessitat d'estudiar una prestació per als infants que els posi en el centre també de les nostres polítiques de protecció social.

Reforcem la idea de la necessitat, posada en marxa, d'una renda garantida de ciutadania, tant pel seu contingut com pel fet d'entendre que hem de caminar cap a la garantia de rendes com a mecanisme de lluita contra la pobresa. Hem trobat a faltar, en aquest sentit, propostes per part de Junts pel Sí.

Esperem, per altra banda, el màxim de recolzament en altres mesures proposades pel Grup Parlamentari Socialista, amb relació a la necessària recuperació de les polítiques actives d'ocupació per a joves, per a majors de quaranta-cinc anys i aturats de llarga durada, el retorn dels joves de l'exili econòmic, garantir un sistema de salut públic, una veritable política d'aprofitament dels excedents alimentaris, la necessitat de lluitar contra el frau fiscal, tenir una economia capaç de generar ingressos mitjançant el diàleg amb l'Estat, la necessària recuperació del Pla de barris per lluitar contra les desigualtats basades en el codi postal, garantir l'accés als serveis públics arreu del territori, especialment en els municipis menys poblats.

Els i les socialistes considerem oportuna la incorporació de clàusules socials a les contractacions públiques, així com l'impuls d'un pacte nacional per la indústria, per al qual puguin destinar-se més de 200 milions d'euros per a polítiques industrials.

Amb relació a l'emergència habitacional, Catalunya Sí que es Pot i el Partit dels Socialistes presentem una proposta de resolució conjunta amb què demanem el desenvolupament de la Llei 24/2015, i de forma especial d'aquells articles que fan referència a les situacions de sobreendeutament, de cessió obligatòria d'habitatges per part dels grans tenidors i dels bancs..., que estan buits, i evitar els desnonaments. Es tracta d'evitar allò que ha passat durant els darrers anys: que mentre en aquest país es desnonaven quaranta-quatre famílies el dia, el Govern ni hi era ni se l'esperava.

També a posar en marxa un veritable fons de suficiència energètica i a decretar el no-tall de subministrament per manca de pagament, amb un informe dels serveis socials. Avui dia, encara, avui dia, es tallen subministraments per manca de pagament.

Ara bé, el partit que dóna recolzament al Govern ha perdut l'oportunitat de fer propostes pròpies en alguns temes que considerem de màxima prioritat. És per aquest motiu que demanem el recolzament a totes les forces polítiques d'aquest Parlament per acabar amb l'ordre de la vergonya. Em refereixo a l'ordre de copagament confiscatori, que deixa centenars de persones amb discapacitat amb menys de cent euros..., de diners de butxaca. Són realitats que existeixen i que pateixen persones de veritat, algunes de les quals ens acompanyen aquesta tarda. Els passa a la gent de Mifas, a Girona; ens ho ha traslladat la Dincat; els passa a la gent de la Residència de Grans Discapacitats Físics Sant Salvador, a Tarragona. Si ens omplim la boca de justícia social, no podem permetre situacions com aquestes, que condemnem a la pobresa crònica i l'exclusió persones que a més han de conviure amb una discapacitat. Tenim tots l'oportunitat de derogar el copagament..., que el PSC i Catalunya Sí que es Pot proposem com a únic punt en una de les nostres propostes de resolució. És potser, aquest, un dels exemples més gràfics del que passa a Catalunya i de com els més febles paguen encara les conseqüències d'una crisi i d'una mala gestió política, i fins i tot quan tenim indicadors que ens indiquen que l'economia es recupera.

Als socialistes ens interessa molt Catalunya. Però ens interessen més els catalans i les catalanes, ciutadans i ciutadanes que avui ens miren, molts d'ells, esperant dels seus representants polítics solucions als seus problemes concrets. I quina és la resposta de qui és el responsable de gestionar el mandat del Parlament? Esperem que sigui la de tenir la voluntat de seure en una taula d'una comissió de seguiment per portar el control d'allò que aquí acordem. Així ens estalviarem episodis com l'aprovació de lleis, d'acords, de propostes de resolució, sense implementar, sense desenvolupar, sense portar a terme, sense consignació econòmica. Evitem-nos entre tots més paper mullat.

Senyores i senyors diputades i diputats, evitar que aquest Ple acabi com va acabar l'anterior està en mans de tots plegats, però fonamentalment d'aquells que tenen responsabilitats de govern. Els ho devem a aquells que encara pateixen, centenars de milers de ciutadans i ciutadanes. I ho hem de fer per responsabilitat, per coresponsabilitat, però, sobretot, ho hem de fer per justícia, per justícia social. El president, el dia de la seva investidura, citava Zygmunt Bauman, ben citat, per cert, que té una frase que diu: «La qualitat d'una societat es mesura per la qualitat de vida de les seves classes més febles.»

Necessitem, per tant, una societat catalana de qualitat en què ningú es quedi fora. I això és al que ens comprometem des del Grup Parlamentari Socialista, i és per això que demanem al conjunt de forces polítiques que ens acompanyin, ara sí, en el nostre full de ruta social.

Gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

A continuació té la paraula la senyora Jéssica Albiach, de Catalunya Sí que es Pot.

Jéssica Albiach Satorres

Bé, bona tarda a tothom, i especialment a les entitats que ens acompanyen. Avui tenim l'oportunitat de sortir per la porta del Parlament, de marxar a casa, relativament satisfetes d'haver donat veu i posat solucions a la injustícia que patixen prop de 2 milions de persones a Catalunya. Persones que sobreviuen i malviuen; que no poden dormir a les nits, angoixades perquè no saben si demà tindran un sostre on tornar; persones sense treball; famílies que no poden donar un tall de carn als seus fills i les seues filles; joves, els millors formats de tota la història, que estan explotats a canvi d'un salari de misè-

ria, per no parlar dels que han hagut de marxar; dones que per ser dones cobren menys; dependents que han de pagar i repagar la seua cura; persones de més de quaranta-cinc anys a qui s'ha condemnat a viure sense futur.

Doncs bé: avui podem passar de les bones paraules a les bones accions, i fer nostres les seues reivindicacions, estar al costat de la gent i demostrar que un país sense la seua gent no és un país, és un tros de terra i una bandera. Res més que això.

Com ja vam exposar ahir, sabem que la pobresa no s'acaba amb l'aplicació d'unes quantes mesures d'urgència. Però també som conscients que el canvi de sistema no es fa d'un dia per l'altre i que la nostra gent no pot esperar. Els que passen fred, els que passen fam i els que patixen no poden esperar, i és la nostra responsabilitat posar-nos avui d'acord i defensar-los.

En aquesta línia, nosaltres hem presentat unes propostes que sabem que no són fàcils, però també sabem que són viables i són factibles. Ahir vam escoltar repetidament, i per part de diferents grups, la frustració que va generar el Ple de pobresa. Doncs bé: amb les expectatives de la gent no s'hi juga, i no volem que es torne a repetir.

Ara bé, també volem deixar ben clar que, tot i que hem vingut a fer oposició i no obstrucció, un pla de xoc de 270 milions d'euros és insuficient. Coneixem que la situació financera de Catalunya és complicada. Però també hem vist com fins ara ha faltat voluntat política per a lluitar contra el frau fiscal, que anualment ens furta, als catalans i a les catalanes, 16.000 milions d'euros. I també ha faltat voluntat política per a reajustar un sistema fiscal que és injust, que «matxaca» les classes mitjanes, les classes baixes, i que no redistribuïx suficientment bé la renda i la riquesa dels que més tenen.

En aquest Ple, nosaltres hem preparat les següents propostes: propostes per eliminar la bretxa salarial entre homes i dones; per incrementar el nombre d'habitatges destinats a les dones víctimes de la violència masclista, i als seus fills i les seues filles. Ara mateix hi ha llistes d'espera a les cases d'acollida. Ens hauria de caure la cara de vergonya. Aquestes dones necessiten protecció, necessiten un pis i necessiten garanties, i és obligació nostra donar-los-ho.

Tant que ens agrada dir que els infants són el nostre futur, doncs bé, ara tenim l'oportunitat de demostrar-ho. Tenim un 30 per cent d'infants que estan en risc de pobresa. I per això volem una prestació per menor a càrrec de cent euros mensuals. Considerem que aquesta renda ha de tindre un caràcter universal, però entenem la situació financera i entenem que s'ha d'aplicar progressivament.

Transport. Volem desenvolupar la Llei de transport que vam aprovar a l'anterior legislatura i que contempla, entre altres coses, unes tarifes a preus especials per a col·lectius en risc.

Des de Catalunya Sí que es Pot també pensem que cap persona és il·legal. Ningú és il·legal. I per això presentem una proposta de resolució que conté diferents mesures per a facilitar condicions per a l'obtenció i la renovació dels permisos de residència i de treball de les persones estrangeres.

Pel que fa al jovent, insistim i denunciem que les agències d'ocupació i les empreses de treball temporal no poden ser font de precarietat. I pensem que el camí és minimitzar la seua presència en les ofertes de treball públic.

Una altra mesura que considerem imprescindible és la derogació de la reforma laboral. Bé, la derogació de les reformes laborals. La de 2012, però també la de 2010. Va ser l'inici de la retallada dels drets de treballadors i de treballadores. En aquesta matèria també proposem plans d'ocupació local, així com posar en marxa un pla d'actuació de la inspecció de treball de Catalunya per perseguir el frau i els abusos laborals.

La cura de les persones sense llar és una altra de les urgències que tenim com a societat. I és per això que en proposem l'elaboració d'un cens, com ja estava aprovat. Hi ha moltes mesures de les que proposem que ja estaven aprovades i que no es duen a terme. Aquesta és l'oportunitat de, per fi, complir amb la nostra gent.

I, com ja s'ha dit en repetides ocasions, també defensem la derogació de l'ordre de copagament en l'atenció a les persones dependents. Paguen i repaguen la seua cura. Prou.

A més d'aquestes mesures, conjuntament amb el PSC també n'hem proposat algunes. Algunes les ha comentat ja el company que ha parlat abans, i altres que comentaré jo ara: el desenvolupament de la Llei d'emergència habitacional i de pobresa energètica; les beques menjador, perquè cap infant es quedi sense aquesta ajuda, si és que la neces-

sita, i la renda mínima d'inserció com a dret subjectiu amb les condicions de 2011. També ho ha comentat el company: van ser Convergència i Unió i el Partit Popular els que el 2011 s'ho van carregar. Doncs bé, hem de tornar a la renda mínima d'inserció. Però tenim clar que el nostre objectiu no és aquesta renda. El nostre objectiu, ara mateix, és la renda garantida de ciutadania. Mentre fem aquest camí podem anar aplicant la renda mínima d'inserció.

Per a dur a terme totes aquestes mesures, cal, primer de res, prioritzar el pagament de més de 70 milions d'euros que deu la Generalitat als ajuntaments dels actuals contractes programa. Aquesta proposta també és conjunta amb el PSC. Els ajuntaments són els que dia a dia donen la cara davant la ciutadania. Hem de respondre nosaltres, també.

S'ha de fixar un sòl d'inversió en els pressupostos de la Generalitat i incrementar-lo en els propers vuit anys fins a situar-lo en la mitjana europea. Si volem ser d'Europa hem de comportar-nos com Europa. Però l'Europa social, no l'Europa de la troica.

També hem de millorar els ingressos mitjançant una reforma de l'impost de successions, de l'impost de patrimoni, de l'impost sobre els habitatges buits, i a més hem d'intensificar la progressivitat del tram autonòmic de l'IRPF, reduint els tipus mínims, que afecten, com sempre, les rendes més baixes.

També volem auditar el deute de la Generalitat amb l'objectiu de reestructurar-lo. I a més plantejarem al Govern de l'Estat la revisió dels objectius de dèficit que van pactar amb Brusselles.

Sàpiguen també que proposem, juntament amb el PSC i amb Ciutadans, que tot el que aprovem aquí avui siga seguit per una comissió avaluadora.

I ja anem a com han anat les negociacions d'aquest matí. Volem destacar, primer de tot, la bona predisposició de Junts pel Sí, de PSC i de la CUP per aprovar la proposta de les beques menjador. Sabem que es farà un esforç extra de 12 milions d'euros, i ens en felicitem.

Així mateix, hem transaccionat amb Junts pel Sí per tirar endavant la nostra proposta d'emergència habitacional i de pobresa energètica, en què, com hem comentat, també anàvem amb el PSC. Celebrem que per fi es desenvolupe aquesta llei. I només dir que estarem molt atents i molt atentes perquè es compleixi.

D'altra banda, també destacar que, després de transaccionar amb Junts pel Sí, podrem tirar endavant la proposta d'una tarifació social en matèria de transports.

També volem destacar que Esquerra ens ha comunicat que estarà del nostre costat en la proposta de derogació de la reforma laboral de 2012, i també la de 2010. No així el PSC. Ho lamentem.

I de Junts pel Sí votarem afirmativament unes quantes propostes, malgrat que tot queda penjat del nou pressupost. Però n'hi ha una que vull destacar especialment, i és la proposta de reclamacions a l'Estat espanyol. Aquí estem juntes, aquí ens trobaran.

I una altra col·laboració positiva ha estat amb Ciutadans i amb el PSC per a les millores en l'ocupació juvenil, en la lluita contra el sensellarisme i en la derogació del copagament en dependència.

A més, nosaltres hem transaccionat la proposta de salut de Junts pel Sí. Volem dir que és un acord de mínims, que no en tenim suficient, però que és un bon pas.

Pel que fa al PSC, comentar que hem trobat uns quants punts d'acord. Tot i que a nosaltres ens agradaria anar més enllà, votarem afirmativament la majoria dels punts que proposen. On no podem donar-los suport és en matèria laboral, ja que pensem que s'ha de ser més fermes.

De Ciutadans, hem trobat algunes propostes interessants, i ja els avancem que votarem a favor de fomentar l'ocupació de persones amb diversitat funcional, millores educatives, suport a autònoms i en la lluita contra la bretxa salarial entre homes i dones. Més enllà d'això, ha estat impossible; tenim moltes diferències en matèria econòmica i tenen una visió recentralitzadora de l'Administració que no compartim.

Amb la CUP, estem d'acord pràcticament en totes les mesures. Només dir que en la renda bàsica pensem que ara mateix no és el debat, i per això ens abstindrem.

I, finalment, el Partit Popular. Seré molt breu. Diputats i diputades del PP, us ho votarem tot en contra. La causa del problema no pot ser la solució, i amb vosaltres no es pot.

Dit això, només afegir-hi un element, perquè no tinc temps. Junts pel Sí, el Govern, ho ha deixat tot en mans d'un nou pressupost. Senyors i senyores de Junts pel Sí, ens

demanen suport dia sí i dia també. Que sàpiguen que, si esteu del costat d'aquests 2 milions de persones que són les que més ens necessiten, ens hi trobaran; si no, no podrem. I agafo la frase que va dir ahir el senyor Comín: «Un país no pot ser lliure amb persones pobres.» Doncs bé, esperem que actuen en conseqüència.

Gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

A continuació... *(Raúl Moreno Montaña demana per parlar.)* Per què em demana la paraula, senyor diputat?

Raúl Moreno Montaña

Per contradiccions, senyora presidenta. Només aclarir la postura del Grup Parlamentari Socialista amb relació...

La presidenta

Disculpi. Per què no ho fem al final del debat? Li sembla correcte? *(Remor de veus.)*

Raúl Moreno Montaña

És un aclariment molt breu, senyora presidenta.

(Veus de fons.)

La presidenta

Deixem-ho al final tot, d'acord? *(Pausa.)* A continuació té la paraula el senyor Fernando Sánchez, del Grup Popular.

Fernando Sánchez Costa

Gràcies, presidenta. Señora d'Iniciativa..., no, de Podemos –bueno..., y hablo en términos políticos, ¿eh?–, que los tontos útiles del proceso nos voten a todo que no, tampoco nos importa excesivamente. *(Remor de veus i alguns aplaudiments.)* Porque si ustedes, que son la muleta del nacionalismo burgués, pues... *(Rialles i veus de fons.)* Ya, ya, ya... *(Remor de veus.)*

La presidenta

Si us plau, si us plau...

Fernando Sánchez Costa

Dic a nivell polític...

La presidenta

...demano silenci.

Fernando Sánchez Costa

Es una palabra política. A ver si ustedes, que son los de la transgresión y de la calle, ahora se..., la piel tan fina, por una palabra que es una..., ¿eh? *(Veus de fons.)* Vale. Exacto.

Bueno, pues, señoras y señores diputados, ayer tuvimos un debate interesante, importante, en los temas que se trataron, en cómo se trataron, en los puntos concretos que se abordaron y en el debate de fondo que hubo. Y yo creo que es interesante, a pesar después de que algunos opten por la cerrazón ideológica, pues, que se plasmaran algunas coincidencias nucleares a la hora de abordar un problema fundamental como es la pobreza.

Pero se ha de decir, se ha de decir que todo será humo, fuegos artificiales, fraude, si no hay presupuestos –si no hay presupuestos–, ustedes también lo dicen, si no hay compromisos presupuestarios. Y, desgraciadamente, nos hemos encontrado que todas sus propuestas acaban con una muletilla que dice: «Y esto se dotará presupuestariamente cuando se presenten los presupuestos de este año.» Por tanto, de momento son humo, de momento son fuegos artificiales, de momento es publicidad, lo que nos presentan aquí.

Y cuidado con hacer publicidad engañosa con los sentimientos y el sufrimiento de la gente, cuidado con hacer publicidad engañosa. Hasta ahora, hasta que no haya presupuestos, esto será publicidad.

Porque la política, al final, no son juegos florales. La política es poner partidas y números a partidas, y cortar aquí y ampliar allá, y enfadarse con unos y congratularse con

otros, y plasmar en los hechos, no en las palabras, cuáles son las prioridades, cuáles son los compromisos. Y, por tanto, tenemos urgencia, urgencia de presupuestos.

Y ustedes nos han robado ya dos presupuestos a los catalanes, en los últimos años. Y han hecho, una vez más, un ejercicio de cobardía política, un ejercicio de fraude político, porque les han elegido, señores del Gobierno, señores de Convergencia, señores de Esquerra, señores de la CUP, para gobernar, para tomar decisiones, aunque sean incómodas, aunque sean difíciles. Pero en la vida hay que ser honesto, hay que mirar a la gente a la cara y decir: «Pues, no hay dinero para esto», o: «Sí hay dinero», y: «Aquí nos enfadamos con ustedes y ahí, en cambio, les hacemos caso.» Pero hay que ser honesto y hay que ser valiente.

Y ayer decíamos que la historia de estos últimos cinco años es la historia de una fuga –la historia de una fuga–: la fuga de los problemas reales, la fuga de la propia responsabilidad política. Una gran huida, esto es lo que ha sido el proceso, una gran huida. La externalización de todas las responsabilidades a los demás, a Madrid, y la proyección de la utopía independentista para taparlo todo, del mito. Y es interesante, porque, claro, ante el mito no puede haber crítica racional posible. Y entonces, con la proyección del mito se tapa la discusión sobre el presente. Es una estrategia buena para ustedes; yo la verdad es que escribiría un libro sobre ello, porque no les ha ido mal. Pero es mala para los catalanes.

Nosotros presentamos aquí cien medidas para hacer frente a la situación de emergencia que viven muchas personas, nuevas medidas para consolidar la recuperación económica.

España –y Cataluña es parte de España– es como un transatlántico, un gran transatlántico que cuesta mucho de poner en marcha, mucho. Ha habido que reflotarlo y luego empezar, las máquinas, a andar y andar. Y hemos cogido velocidad de crucero, pero una vez avanzamos también los catalanes somos imparables. Y yo espero que Cataluña y los catalanes juguemos un factor decisivo en la sala de máquinas de este transatlántico y en la sala de mando de este transatlántico. Y sería terrible que entráramos ahora, por malas políticas económicas, en un periodo de desaceleración. Al principio sería imperceptible, porque también los barcos cuestan mucho de poner en marcha..., no quiero asimilarme al señor Mas con las metáforas estas, pero los barcos cuestan mucho de poner en marcha, pero luego también se paran lentamente; pero cuando se paran es difícil reemprenderlos.

Y, por tanto, pedimos aquí mantener las políticas económicas que han servido para reflotar la economía, y una serie de medidas como quitar trabas, rebajar impuestos, apoyar a los autónomos y los pequeños empresarios, apostar por la innovación y la economía del conocimiento, ayudar a los mayores de cuarenta y cinco años; esta tiene que ser una obsesión que no podemos relegar. Y nosotros proponemos bonificar con un 75 por ciento sus cuotas sociales. Y abandonar el paternalismo que a veces se instala en la nueva política para empoderar verdaderamente a los ciudadanos, su iniciativa, a los sectores económicos.

Necesitamos un mercado con brío, con energía, libre, y necesitamos también un tercer sector potente. Porque la riqueza de un país no solo es el PIB, es también el capital social; y nuestro principal capital social es el tercer sector, y hay que cuidarlo y arroparlo y fomentarlo.

Y por eso pedimos un nuevo sistema de concertación, que yo sé que ellos lo piden y que ustedes no están en desacuerdo, me parece; por tanto, esperemos que hoy lo puedan votar. Un nuevo sistema de concertación que permita dar estabilidad a las entidades, mejore la prestación de servicios y dé libertad y derecho a decidir sobre lo que realmente tenemos competencias, a las familias, sobre quién presta el servicio, sobre a qué residencia me gustaría ir, sobre el médico que me gustaría que me atendiera.

Por tanto, antes que ampliar más y más la estructura pública, reforcemos el tercer sector, que nace desde abajo, este sí que nace desde abajo, y conoce mejor que nadie lo que pasa, lo que se cuece.

Y antes que reforzar el tercer sector proponemos nosotros blindar el sector cero –el sector cero–, que son las familias, las familias catalanas, que es la gran red de solidaridad y estímulo; con medidas concretas, para empoderarlas económicamente, porque su salud económica va a ser la que va a tirar de la recuperación.

Pedimos que se recupere la prestación por hijo, que se incremente el mínimo familiar del tramo autonómico del IRPF, que vuelvan las partidas por guardería. Necesitamos una nueva política eficaz, justa, valiente, una nueva política de rentas –de rentas–, rentas garantizadas para las familias sin recursos y una reforma inmediata de la renta mínima, que sea una herramienta real y eficaz para superar situaciones difíciles y para reincorporarse al mercado de trabajo.

No hay varitas mágicas para salir de la crisis, señoras y señores diputados, no hay varitas mágicas. Quien nos prometa asaltar el cielo, bien, luego se quedan a asaltar la Vicepresidencia del Gobierno. Pero no hay varitas mágicas, ¿eh?, para la extensión del bienestar.

Nosotros no renunciamos al principio liberal de que la primera –la primera– manera de fomentar el bienestar es recuperar algunas actitudes cívicas como el esfuerzo, el mérito, el trabajo. Pero es necesario acompañarlo, es necesario acompañar ello para hacer este principio liberal más efectivo, para que cuando alguien tropiece..., y esta es la clave, es decir, mérito, trabajo, esfuerzo, pero cuando alguien tropiece le hemos de dar las herramientas para que se pueda levantar; para que cuando alguien se caiga, no se quede para siempre en la cuneta y pueda volver al sistema y, entonces, volver a pugnar a través de su esfuerzo y de su trabajo.

Y por eso nosotros somos los únicos que hablamos de segunda oportunidad en estas propuestas, para que el pasado no anule definitivamente la vida de nadie, para liberar mochilas. En Barcelona hay una tradición histórica de redención, digamos, una orden que se dedicó a redimir por todos lados, pues, el pasado y situaciones complicadas. Pues, redención de mochila, redención de hipotecas para poder volver a introducirse en el sistema, en el mercado, en la sociedad, y tirar adelante.

Y para hacerlo hay que hacerlo bien. Esto no se hace legalizando ocupaciones –especialmente si son con ka– que luego provocan conflictos en los bloques de pisos, etcétera; no se hace mediante la ocupación. Aquí el Partido Popular siempre estará enfrente. Hay que hacerlo bien. Pero somos los únicos que hablamos de segunda oportunidad y los que llevamos un punto de personas mayores, y de mayores de cuarenta y cinco en el trabajo.

Señoras y señores diputados, el mundo no es la voluntad, pero la voluntad es poderosa. Y, si queremos, tenemos la capacidad para hacer frente mejor a la pobreza, y podemos ofrecer una segunda oportunidad a la gente. ¿Qué se necesita? –¿qué se necesita? Se necesita decisión, energía, mucha creatividad, generosidad y algo tan sencillo y tan extraño en Cataluña como presupuestos.

Gracias, presidenta.

(Aplaudiments.)

La presidenta

A continuació té la paraula la senyora Anna Gabriel, de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent.

Anna Gabriel i Sabaté

Bé, molt bona tarda. Després de l'oda al liberalisme a què acabem d'assistir, nosaltres justament arribem amb un altre paquet de propostes de resolució ben diferent. Ho vam dir en la intervenció que vam fer a l'inici d'aquest Ple, nosaltres estem convençudes que no hi ha manera d'acabar amb la pobresa si no és anant a les raons estructurals que la fan possible, que l'alimenten i que, a més a més, doncs, s'estructura al voltant del fet que alguns pocs visquin i s'aprofitin d'ella. Aquest mèrit, aquest treball, aquest liberalisme, justament és el que explica, fonamenta i fa que hi hagi pobres en aquest planeta.

Nosaltres dèiem que volíem anar a l'arrel, que no ens amaguem, no ens fa cap vergonya, i ho diem amb el cap ben alt, que sí, que volem trobar una alternativa al capitalisme, que volem revertir el capitalisme i que desgraciadament, en una societat teòricament moderna i avançada, europea, del segle XXI, encara hem de reivindicar coses ben bàsiques, coses que reivindicquen els nostres companys *zapatistas*: pa, sostre i treball. Encara estem aquí.

Nosaltres, doncs, presentem propostes de resolució que estan una mica empeltades de fracàs –perquè..., per què no dir-ho?– i d'una certa impotència, perquè sabem que, independentment que s'aprovin o que no s'aprovin, sense una sortida al sistema capitalista no s'acabarà amb la pobresa.

També ens emplacem a derogar les reformes laborals. Vam sortir al carrer per criticar aquells pactes, hem sortit al carrer moltes vegades per defensar drets bàsics sindicals.

Plantegem que s'implementin noves figures fiscals, que vagin justament a obtenir riquesa dels que més en tenen.

Plantegem regulació pública del preu del sòl, l'avantsala del que podria ser l'*expropiase*, aquesta necessitat imperiosa que tenim de posar límits i de redefinir la propietat privada i totes les garanties que l'envolten.

Us donem de nou l'oportunitat, a aquells que no ho vau fer en la declaració del 9-N, de votar a favor d'una proposta de resolució que el que planteja és reconsiderar les polítiques de pagament de deute; amb la deutecràcia, amb el 135 de la Constitució, i amb l'exigència del pagament del deute i dels seus interessos per davant de qualsevol altra necessitat social és impossible acabar amb la pobresa. Per tant, aquells que no ho vau votar en el seu moment, potser ara, tan empeltats d'aquesta sensibilitat amb relació als pobres, podeu fer un pas endavant i podeu demostrar que realment us importa que els diners arribin on han d'arribar i no als bancs, que els en sobren i els en surten per les orelles.

Plantegem també l'auditoria ciutadana del deute, no és la primera vegada que ho hem plantejat en aquesta cambra. Recollim reivindicacions de les entitats del tercer sector: règim de concertació especial. Sí, parlem de la renda bàsica dels iguals, perquè hi volem incloure absolutament a tothom. Cartera bàsica de sanitat pública, beques menjador, d'això n'hem parlat, crec que bastant, totes, i també accés a l'habitatge.

I com que també hem vist que és molt transversal i hi ha una sensació molt unànime que hem de fer alguna cosa per garantir el dret a l'habitatge a tothom, i hem vist que tothom pateix molt per la situació dels desnonaments, us proposem una proposta de resolució que no dubtem que també serà recolzada per unanimitat en aquesta cambra, que és exigir que els Mossos d'Esquadra no participin en cap desnonament; preocupació per l'habitatge, ningú fora de la seva llar; per tant, és molt senzill, els Mossos d'Esquadra no participen en els desnonaments.

També presentem una proposta relativa a la condició de ciutadania, perquè totes les persones, independentment de la seva situació administrativa, siguin considerades ciutadanes. També proposem, amb relació al feminisme, que es reconegui el treball de cures, que tingui la categoria de treball productiu i que sigui també base cotitzable. Un gest que entenem que podria ser un primer gest perquè l'Administració pública contracti companyies d'energia renovable, lliure de nuclears, lliure d'energies fòssils no renovables. I una última proposta de resolució que vagi encaminada a reorientar, en la seva totalitat, el model productiu i que plantegi la sobirania i la democràcia econòmica.

Propostes estructurals que, a més a més, ens hem decidit a no transaccionar. Nosaltres no hem esmenat propostes de ningú i no hem transaccionat amb ningú, i no és que tinguem voluntat de quedar-nos sols, de no relacionar-nos o de no arribar a acords; al contrari, votarem moltes de les vostres propostes, moltes de les quals, bé, algunes de les quals, no masses, han estat transaccionades. I per què? Perquè també creïem oportú aprofitar aquest plenari per impugnar el funcionament d'un ple de pobresa com aquest.

Sabem que el Reglament de la cambra regula el funcionament de la dinàmica. Sabem que en la passada legislatura, justament aquest Reglament es va actualitzar. Doncs, creiem clarament insuficient el Reglament parlamentari, el Reglament que dóna cobertura a aquest Ple per poder debatre amb rigor, amb calma, no només entre els mateixos grups parlamentaris, sinó sobretot aquelles entitats que vam convidar, que les vam convidar que fessin una intervenció inicial, i que ja no han sabut gaire res més de nosaltres ni de les propostes de resolució.

Aquest Ple es va demanar amb moltíssima antelació, de fet, es criticava que haguéssim trigat tant a fer-lo; doncs, és inversament proporcional el que hem trigat a celebrar aquest Ple a l'estona que hem dedicat a poder llegir amb deteniment les propostes de resolució que es presenten. Ahir a altes hores de la nit les llegíem; avui al migdia, mentre dinàvem, hem assistit a la lectura de les transaccions, i ens posicionem en un sentit de vot en qüestions que tenen un calat extraordinari, que haurien de tenir una trajectòria profundíssima i que, en canvi, hi insistim, no hi ha un treball rigorós. Jo crec que tots ens podríem emplaçar que mai més tornem a fer un ple monogràfic amb aquestes baixíssimes condicions de debat.

Per tant, doncs, instem que en el proper ple monogràfic que celebrem, sigui sobre el que sigui, impugnem en la seva totalitat el Reglament parlamentari –no passa res, no ens perseguirà ningú– i que això vagi a favor de donar-nos més temps, més qualitat de debat i més aprofundiment en totes i cadascuna de les propostes.

Dèiem que votarem favorablement algunes propostes de resolució que és que no admetrien vot en contra, vull dir, no requereixen ni massa justificació. Votarem en contra o ens abstindrem en algunes propostes de resolució que, justament, com que incorporen una bateria llarguíssima de propostes, hi podem estar d'acord amb el 90 per cent d'elles, però allà al mig s'hi escola alguna cosa que per nosaltres és impossible d'assumir i que, per tant, això fa que ens hàgim de posicionar o en el no o en l'abstenció en algunes coses que, segurament, hi votaríem favorablement, però que hi ha, allà enmig, algun element que nosaltres no podem assumir.

I també votarem no al cinisme, eh? Alguns partits polítics que fan veure que de cop els preocupen coses que no els han preocupat mai. Per tant, ja veieu que estem servint en safata que hi hagi titulars sucosos: «La CUP vota en contra d'això. La izquierda anticapitalista se posiciona en contra de eso.» Pues sí. L'esquerra anticapitalista votarà en contra d'algunes coses que en la seva literalitat serien, evidentment, acceptables, però que de la mà del cinisme, de la doble moral i de la dreta no poden ser tolerades. Per tant, instem també que aneu més enllà dels titulars, perquè avui es poden generar titulars sucosos, tendenciosos, que intentin demostrar que els de les esquerres han fet la pinça a uns altres, i que hi ha un grup que ha votat separatament, i que els que han de donar suport al Govern no li n'han donat, finalment. Nosaltres creiem que això finalment té molt poc interès. Jo crec que a la gent que està patint situació d'emergència social, dels que tant ens hem omplert la boca des d'ahir, això els importa ben poc.

Per tant, defugim aquest tipus de titulars, combatem el cinisme, combatem la doble moral, abandonem aquella màxima il·lustrada de «tot per als pobres, però sense els pobres», i seguim treballant, de veritat, perquè aquest sigui l'últim Ple de pobresa que necessiti mai el nostre país. I això es fa només d'una manera: amb el cap ben alt, defensant la ruptura amb un estat espanyol que no vol acabar amb la pobresa, la ruptura amb un sistema capitalista que necessita els pobres per enriquir els que volen ser més rics i inserint l'agenda feminista en el centre de les nostres polítiques.

(Aplaudiments.)

La presidenta

A continuació té la paraula el senyor Chakir el Homrani, de Junts pel Sí.

Chakir el Homrani Lesfar

Bona tarda a totes i a tots. Presidenta, president, conselleres i consellers, diputades i diputats, convidats i convidades..., he estat donant la volta a com començar aquesta petita intervenció respecte a la presentació de les propostes de resolució i a com ha anat, tot plegat, aquest Ple extraordinari. I crec que, al final, començaré des de la vessant més optimista, des de la vessant en la qual crec que tots ens hem de felicitar, i, segurament, no acabaré des d'aquesta vessant. En aquest sentit, agrair la intervenció de la senyora Albiach, perquè crec que ha ficat en valor una feina que s'ha fet en aquest Parlament amb molt poc temps, amb això tota la raó, d'una forma que no és raonada, que no és raonable i que hem de canviar. I, si volem aprofundir en les qüestions, sigui aquest Ple extraordinari o sigui qualsevol, hem de canviar aquesta dinàmica i..., absolutament d'acord.

Jo crec que hem fet la feina que hem pogut i que hem fet molta feina. En certa manera quan escoltava alguns dels companys i companyes –i els diré així, «companys i companyes»– que m'han precedit, donava la sensació que aquest matí hem estat, allò, tothom assegut, tranquil·lament, al seu despatx, ningú ha fet res, i jo crec que s'ha fet feina. I crec que en general, doncs, d'aquesta vessant, ens en podem felicitar. Hi ha hagut voluntat de diàleg, hi ha hagut voluntat de trobar espais, espais conjunts, i tothom s'ha mogut en certa manera, i crec que això és important, és molt important. El que ens hauria de fer reflexionar és si hauríem de donar la importància a aquesta cosa, perquè és que això hauria de ser el normal. I això hauria de ser el normal si tots recordéssim quin és el nostre paper. I el nostre paper aquí és representar la sobirania popular. I qui representa la sobirania popular, si no té capacitat de parlar amb tothom, té un proble-

ma. Representem la sobirania popular, aquí som plurals i diversos, com és la societat, és que faltaria menys. I, si no tenim aquesta capacitat, ens ho hem de fer veure. I crec que aquesta autocrítica ens l'hem de fer, eh?, força sovint, perquè..., això ens ho hem de fer mirar en moltes ocasions.

Més enllà d'això, que jo crec que és un element positiu que s'ha donat, i que hi ha hagut aquest esforç, i jo crec que ens trobarem amb algunes votacions que s'han acordat, que s'han transaccionat, que sí que és una fórmula molt justa..., el que sí que hem de pensar és que això és una primera part, d'un partit, si em permeten, queda la segona part i, després, queda un joc continu.

Si m'ho permeten, començaré amb el joc continu. El joc continu que ens han demanat –i recordar que ens ho van demanar les entitats i la persona que representava les entitats, ahir, en aquest Ple– és la capacitat de visió de futur, de mirada llarga. I aquest joc continu..., tenim l'obligació de mantenir-la, i crec que l'hem de fer, i que tenim aquesta obligació i que l'hem d'obrir al màxim possible. I el seguirem obrint. I pensem en aquest model de futur, i començarem amb aquestes coses, i ja s'ha escoltat, que si sempre estem amb el mateix... Ei, tranquil·litat, cadascú defensa una visió de futur. Ei, debatem-la, trobem apartats. És que, a vegades, em sobta aquesta voluntat de no respectar la sobirania. I la sobirania és respectar que som diversos, que hem de buscar aquests espais, i que la legitimitat dels projectes col·lectius ningú la pot evitar, i menys en un parlament. Em sembla..., s'ha parlat de cinisme: és cíníc i sarcàstic, si m'ho permeten.

Tenim aquest element, i aquest element també va ser una feina que ens va encomanar la societat civil. Però després hi ha una segona part d'aquest partit, i en aquesta segona part d'aquest partit, segurament, entrarem en la realitat que ens trobarem, i que ens trobarem d'aquí a una estona. I la realitat que ens trobarem, que ens trobarem d'aquí a molta estona..., a una petita estona, serà que es començaran a votar coses i nosaltres, ahir, en un petit exercici de responsabilitat, de..., en fi, d'honestedat, digui..., i entenc que es pot estar d'acord o no, però és que, al final, sumant, dius... Nosaltres votarem que no a unes propostes que representen 4.000 milions d'euros. Això no és el que ens va encomanar la societat civil ahir. Això és la inversa. Això és generar unes expectatives que jo no sé qui les voldrà afrontar, eh?, però és que ho trobo d'unes dimensions... –d'unes dimensions. Ens podem permetre fer això? I crec que tothom ha vist que tenim voluntat, que es rascarà tot el que es pugui, que es farà tot el que es pugui, que és la primera prioritat, perquè ja sé que molta gent no ho entén, però aquest projecte no s'entén si no és aquesta la primera prioritat.

Però és que, senyors..., és que al final, allò..., fas l'exercici i dius: «Mare meva!» I dius: «Mare meva! –mare meva!» Perquè en els elements de futur, de model, ja ho hem situat, tenim els braços oberts, hi ha hagut un debat que ha sigut interessant. Ahir a la tarda, en aquest Ple, hi va haver un debat sobre qüestions de visió de futur que va ser interessant, de model que va ser molt interessant. Dius: «Es va situar el tema del frau fiscal.» És que amb els braços oberts, si us plau! Si és que el problema és que ens estan parlant d'un nivell de frau fiscal que no tenim. El que recaptem és menor. És que, és clar, dius: «Podem recaptar això amb el frau fiscal?» Si és que no podem, si recaptem menys! Si..., és la nostra obligació, i estic segur que aquest Govern, i tots els grups parlamentaris que estem en aquesta cambra hem de forçar aquest Govern, els que li donem suport i els que no, que el frau fiscal entorn dels impostos que es gestionin es treballi el millor possible. I estic segur que es farà. Però, després, siguem realistes i diguem les coses pel seu nom: parlar de cert frau fiscal que no gestionem, és que ho trobo..., no sé com definir-ho.

Ja, per intentar donar una miqueta d'humor, jo ja m'he rigut..., estava assegut i reia quan he escoltat: «Hem de reforçar el tercer sector.» Jo estava pensant: a veure, qui ha enviat el tercer sector als fons marítims, insondables del FLA, que el que hem de fer per reforçar-lo és agafar el *Nautilus* i baixar (*rialles*), és el que ens demana que hem de reforçar això? Home, si us plau! És que..., cinisme, sarcasme..., busquin –agafin el diccionari– tots els sinònims que vulguin. És que ho trobo ridícul; la veritat, ho trobo ridícul. És que el que estem generant és... Aquesta societat civil, que tots aquí diem que és meravellosa, que és exemplar, que és molt bona, el que els estem dient és: «No, tranquils, us seguirem encarregant feina. Ara, us pagarem? Doncs, *cuando los designios del FLA...* –i deu ser un ésser totpoderós– vulguin.» Doncs, no; és que no es pot fer, això (*aplaudiments*), no es pot fer, això. (*Persisteixen els aplaudiments.*) No es pot fer, hi han

certes coses que no es poden fer, hi han certes coses que no es poden dir i hi han certes coses que obliguen a prendre decisions que són i que volem que siguin coherents.

I en aquest sentit, revisant tot això, és que ens podem trobar coses que han presentat –i estic segur que el senyor Fernando Sánchez ha estat...– que diguis: «Ei, si..., en el literal...», però, a totes les seves propostes, hi votarem en contra. És que ens trobem un nivell de cinisme després de tot això, que no ho podem fer. I ja quan em parlen i quan reforcen el tema del tercer sector, és que ja ho trobo..., és que ho trobo d'unes dimensions que a vegades m'espanta. Però bé.

És això, i ens trobarem amb això i hauré de gestionar això. Però bé, ho gestionarem, perquè el que no ens falta és valentia, els hi ho asseguro; ho gestionarem –el que no ens falta és valentia. Ara, ho gestionarem de forma honesta i veuran en el nostre vot sempre una voluntat honesta i els asseguro que és molt més fàcil «tira, tira i vota a favor»; veuran en el nostre vot una voluntat honesta.

I, si us plau, esperem que aquest element que he començat en la intervenció, positiva, de voluntat de diàleg, de voluntat d'entesa, de capacitat entre tots plegats de parlar, de veure en què estem d'acord, en què estem en desacord, de buscar aquests punts, es demostrin de veritat –perquè, si no, sí que estarem enganyant a tothom– quan en aquest Ple es portin els pressupostos. I es porti de quina manera volem afrontar la tresoreria i de quina manera volem afrontar el que és la nostra obligació, que és respondre els més febles, la capa més dèbil de la nostra societat.

I esperem que, quan arribi aquesta segona part, de veritat hi hagi aquesta voluntat. I els puc garantir que el nostre grup parlamentari tindrà aquesta voluntat. M'atreveixo a garantir que el Govern tindrà aquesta voluntat, però, la veritat, l'agrairia per part de tothom –l'agrairia per part de tothom– amb una visió seriosa, responsable i ficar... Perquè, si no –si no–, el que hem fet aquests dos dies acabarà sent una festa pirotècnica i crec que no es mereix ser una festa pirotècnica –crec que no es mereix ser una festa pirotècnica.

A partir d'aquí, veuran les nostres propostes. I és que hem sigut tan clars, que no he volgut entrar-hi massa, perquè és que ja les saben –ja les saben. És fer front, des del que tenim clar que podem executar, a la realitat del nostre país. I seguir sumant el màxim possible. I els asseguro que si tenim alguna possibilitat de poder-ho millorar, ho seguirem millorant, perquè això és una obligació continua.

Moltes gràcies, senyores i senyors.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Senyor Raúl Moreno, vostè m'havia demanat la paraula.

Raúl Moreno Montaña

Sí, senyora presidenta. Era només per informar, sobre la intervenció del Grup de Catalunya Sí que es Pot, que el posicionament respecte a la nostra posició per a la derogació de la reforma laboral que ells proposen és favorable. I, per tant, deixar-ho clar.

Gràcies.

La presidenta

Senyor Cospubiela, per què em demana la paraula?

Joan Cospubiela Conesa

Per un aclariment i, sense que serveixi de precedent, per afirmar una contradicció.

La presidenta

D'acord, sense que serveixi de precedent. Trenta segons.

Joan Cospubiela Conesa

Gràcies. No, confirmar el que ha dit el portaveu del Grup Socialista: hem acordat, amb aquest moviment tan fluid, votar-nos mútuament les dues propostes que afecten el tema de l'ocupació.

I, en tot cas, per dir-li al senyor Fernando, del Partit Popular, que ens sentim tremendament orgullosos de ser companys de viatge de tots els que volem un procés constituent per salvar l'estat social, per un nou model socioeconòmic, per reforçar la democràcia. Sempre molt millor això, que no ser còmplices dels que asfixien la democràcia

i es volen carregar l'estat social. Som contraris i, políticament, confrontats; amb molt d'orgull.

Gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Abans de la votació, farem una pausa de quinze minuts.

La sessió se suspèn a les quatre de la tarda i quatre minuts i es reprèn a un quart de cinc i tretze minuts.

La presidenta

Acabat el debat, procedirem a la votació de les propostes de resolució presentades pels diferents grups parlamentaris, segons l'ordre d'entrada al Registre General del Parlament, d'acord amb l'article 152.2.

Les propostes transaccionals entrades a registre les votarem al final.

Totes les propostes de resolució i les corresponents rectificacions del text presentat apareixen ordenades al dossier del Ple, que ha estat distribuït a tots els diputats i diputades.

Començaré, en primer lloc, amb les propostes de resolució presentades pel Grup Parlamentari del Partit Popular.

Votem la proposta de resolució número 1, sobre la priorització de la lluita contra la pobresa i ampliació del pla de xoc social.

Comença la votació.

10 vots a favor, 102 «no» i 20 abstencions.

Per tant, queda rebutjat.

Votem la proposta de resolució número 2, sobre el foment de l'ocupació i l'estímul fiscal per a les empreses i la contractació.

Comença la votació.

Ha quedat rebutjada per 34 vots a favor, 99 en contra i cap abstenció.

Votem ara la proposta de resolució número 3, sobre el desplegament de la garantia juvenil i promoció de l'ocupació de joves.

Comença la votació.

Ha quedat rebutjada per 10 vots a favor, 99 en contra i 24 abstencions.

Votem la proposta de resolució número 4, sobre foment de l'ocupació dels majors de quaranta-cinc anys que es troben a l'atur.

Comença la votació.

Ha quedat rebutjada per 10 vots a favor, 99 en contra i 24 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 5, sobre la incorporació laboral i inclusió de les persones amb discapacitat.

Comença la votació.

Ha quedat rebutjada per 50 vots a favor, 73 en contra i 10 abstencions.

Votem la proposta de resolució número 6, sobre la reforma i reforç de la renda mínima d'inserció.

Comença la votació.

Ha quedat aprovada per 72 vots a favor, 21 en contra i 40 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 7, sobre el suport fiscal i social a les famílies catalanes.

Comença la votació.

Ha quedat rebutjada per 34 vots a favor, 83 en contra i 16 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 8, sobre l'acompanyament de la gent gran i promoció de les seves condicions de vida.

Comença la votació.

Ha quedat rebutjada per 10 vots a favor, 82 en contra i 40 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 9, sobre la lluita contra la pobresa infantil i garantia de les beques menjador.

Comença la votació.

Ha quedat rebutjada per 19 vots a favor, 89 en contra i 24 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 10, sobre el nou model de relació amb les entitats del tercer sector i pagament del deute.

Comença la votació.
Ha quedat rebutjada per 20 vots a favor, 73 en contra i 40 abstencions.
Votem ara la proposta de resolució número 11, sobre el combat de la pobresa energètica.

Comença la votació.
Ha quedat rebutjada per 34 vots a favor, 72 en contra i 26 abstencions.
Votem ara la proposta de resolució número 12, sobre l'accés a l'habitatge.

Comença la votació.
Ha quedat rebutjada per 10 vots a favor, 99 en contra i 24 abstencions.
Votem ara la proposta de resolució número 13, sobre la reestructuració i ampliació de la cartera de serveis.

Comença la votació.
Ha quedat rebutjada per 10 vots a favor, 73 en contra i 50 abstencions.
Votem ara la proposta de resolució número 14, sobre la reordenació, simplificació i potenciació de les prestacions socials.

Comença la votació.
Ha quedat rebutjada per 34 vots a favor, 72 en contra i 26 abstencions.
Votem ara la proposta de resolució número 15, sobre el desplegament de mesures de segona oportunitat.

Comença la votació.
Ha quedat rebutjada per 34 vots a favor, 99 en contra i cap abstenció.
A continuació, votarem les propostes de resolució presentades pel Grup Parlamentari Socialista.

Votem la proposta de resolució número 1, per a la inclusió social i la cohesió social.

Comença la votació.
Ha quedat aprovada per 123 vots a favor, 10 en contra i cap abstenció.
Votem ara la proposta de resolució número 2, sobre la garantia dels drets a la infància, amb la correcció d'errades de l'apartat 4 ja incorporada.

Comença la votació.
Ha quedat aprovada per 123 vots a favor, cap en contra i 10 abstencions.
Votem ara la proposta de resolució número 3, sobre educació, amb la correcció de l'apartat 3 ja incorporada.

Comença la votació.
Ha quedat aprovada per 133 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.
Votem ara la proposta de resolució número 4, sobre joventut.

Comença la votació.
Ha quedat rebutjada per 51 vots a favor, 72 en contra i 10 abstencions.
Votem ara la proposta de resolució número 5, sobre ocupació, amb la correcció de l'apartat 8 ja incorporada.

Comença la votació.
Ha quedat rebutjada per 27 vots a favor, 82 en contra i 24 abstencions.
Votem ara la proposta de resolució número 6, sobre salut. Ha estat transaccionada... Ah!, no, perdó, aquesta ha estat transaccionada i la votarem al final.

Per tant, votem ara la proposta de resolució número 7, sobre serveis socials, protecció i gent gran.

Comença la votació.
Ha quedat rebutjada per 51 vots a favor, 62 en contra i 20 abstencions.
Votem la proposta de resolució número 8, sobre l'aprofitament dels excedents alimentaris.

Comença la votació.
Ha quedat aprovada per 133 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.
Votem ara la proposta de resolució número 9, sobre economia i pressupost.

Comença la votació.
Ha quedat rebutjada per 16 vots a favor, 82 en contra i 35 abstencions.
Votem la proposta de resolució número 10, sobre la reactivació econòmica i la política industrial.

Comença la votació.
Ha quedat rebutjada per 52 vots a favor, 71 en contra i 10 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 11, sobre el Pla de barris i rehabilitació d'habitatges.

Comença la votació.

Ha quedat rebutjada per 61 vots a favor, 72 en contra i cap abstenció.

Votem ara la proposta de resolució número 12, sobre la cohesió territorial.

Comença la votació.

Ha quedat rebutjada per 61 vots a favor, 63 en contra i 9 abstencions.

Els faig avinent que la proposta de resolució signada conjuntament pel Grup Parlamentari Socialista i el Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot sobre l'emergència habitacional i la pobresa energètica ha estat transaccionada, i per tant la votarem al final.

Per tant, votem ara la proposta de resolució amb el número de registre 13720, sobre les beques menjador, signada conjuntament pel Grup Parlamentari Socialista i el Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot, i amb la correcció d'errades ja incorporada.

Comença la votació.

Ha quedat aprovada per 133 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

Votem ara la proposta de resolució sobre la renda mínima d'inserció, signada conjuntament pel Grup Parlamentari Socialista i el Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot.

Comença la votació.

Ha quedat rebutjada per 50 vots a favor, 82 en contra i cap abstenció.

Votem ara les propostes de resolució presentades pel Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot.

Votem la proposta de resolució amb número de registre 13722, sobre la igualtat de gènere en el treball.

Comença la votació.

Ha quedat aprovada per 122 vots a favor, cap en contra i 9 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució amb número de registre 13723, per a garantir l'allotjament de les víctimes de violència masclista.

Comença la votació.

Ha quedat aprovada per 133 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

Votem la proposta de resolució amb número de registre 13724, per a garantir la prestació econòmica universal.

Comença la votació.

Ha quedat rebutjada per 27 vots a favor, 63 en contra i 43 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució amb número de registre 13725, sobre les tarifes de transport públic, amb la correcció d'errades ja incorporada.

Comença la votació.

Ha quedat aprovada per 133 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

Votem ara la proposta de resolució amb número de registre 13726, sobre la regulació de les persones estrangeres, amb la correcció d'errades ja incorporada.

Comença la votació.

Ha quedat aprovada per 83 vots a favor, 10 en contra i 40 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució amb número de registre 13727, sobre l'informe anual del progrés social de Catalunya.

Comença la votació.

Ha quedat aprovada per 133 vots a favor, cap abstenció i cap vot en contra.

Votem ara la proposta de resolució amb número de registre 13728, per a la millora de la garantia juvenil, amb les correccions d'errades ja incorporades.

Comença la votació.

Ha quedat aprovada per 123 vots a favor, 10 en contra i cap abstenció.

Votem ara la proposta de resolució amb número de registre 13729, per a la derogació de la reforma laboral i per a un treball digne.

Comença la votació.

(Remor de veus.)

Ha quedat aprovada per 64 vots a favor, 12 en contra i 57 abstencions.

(Aplaudiments.)

Votem ara la proposta de resolució amb número de registre 13730, sobre la inversió social.

Comença la votació.

Ha quedat rebutjada per 21 vots a favor, 63 en contra i 49 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució amb número de registre 13731, sobre els professionals de serveis socials.

Comença la votació.

Ha quedat aprovada per 133 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

La proposta de resolució amb número de registre 13732, que porta per títol «Reversió retallades en atenció primària de salut», ha estat transaccionada, i per tant la votarem al final.

També la proposta de resolució amb número de registre 13733, de lluita contra el sensellarisme, que ha estat presentada conjuntament pel Grup Parlamentari Socialista i pel Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot, ha estat transaccionada i la votarem al final.

Votem ara la proposta de resolució amb número de registre 13734, per a garantir la millora dels contractes programa de serveis socials, que ha estat presentada conjuntament pel Grup Parlamentari Socialista i el Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot.

Comença la votació.

Ha quedat rebutjada per 61 vots a favor, 62 en contra i 10 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució amb número de registre 13735, sobre la derogació de l'ordre de copagament en atenció a la dependència, que ha estat presentada conjuntament pel Grup Parlamentari Socialista i pel Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot.

Comença la votació.

Ha quedat rebutjada per 61 vots a favor, 72 en contra i cap abstenció.

Votem ara la proposta de resolució amb número de registre 13736, de creació d'una comissió de seguiment dels acords aprovats, que ha estat presentada conjuntament pel Grup Parlamentari de Ciutadans, el Grup Parlamentari Socialista, el Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot i el Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

Comença la votació.

Ha quedat aprovada per 132 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

A continuació, votem ara les propostes de resolució presentades pel Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent.

Votem, en primer lloc, la proposta de resolució número 1, sobre la reforma laboral.

Comença la votació.

Ha quedat aprovada per 65 vots a favor, 10 en contra i 58 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 2, sobre mesures fiscals.

Comença la votació.

Ha quedat aprovada per 99 vots a favor, 10 en contra i 24 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 3, sobre la regulació del preu del sòl.

Comença la votació.

Ha quedat rebutjada per 20 vots a favor, 96 en contra i 16 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 4, sobre l'accés a la terra.

Comença la votació.

Ha quedat rebutjada per 21 vots a favor, 96 en contra i 16 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 5, sobre la reconsideració de les polítiques de pagament del deute, amb la correcció d'errades ja incorporada.

Comença la votació.

Ha quedat aprovada per 99 vots a favor, 10 en contra i 24 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 6, sobre la realització d'una auditoria ciutadana sobre el deute.

Comença la votació.

Queda rebutjada per 21 vots a favor i 112 en contra i cap abstenció.

Votem ara la proposta de resolució número 7, sobre proposta d'un nou règim de concertació especial.

Comença la votació.

Ha quedat rebutjada per 21 vots a favor i 112 en contra.

Votem ara la proposta de resolució número 8, sobre el dret a l'existència.

Comença la votació.

Ha quedat aprovada per 73 vots a favor, 50 en contra i 10 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 9, sobre la cartera bàsica de sanitat pública.
Comença la votació.
Ha quedat aprovada per 133 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.
Votem ara la proposta de resolució número 10, sobre beques menjador.
Comença la votació.
Ha quedat aprovada per 132 vots a favor, 1 no i 1 abstenció.
(*Rialles i aplaudiments.*)
Votem ara la proposta de resolució número 11, sobre l'accés a l'habitatge.
Comença la votació.
Ha quedat rebutjada per 21 vots a favor, 96 en contra i 16 abstencions.
Votem ara la proposta de resolució número 12, sobre l'ordenació de la no-intervenció dels Mossos d'Esquadra en les accions de desnonament.
Comença la votació.
Ha quedat rebutjada per 21 vots a favor, 111 en contra i cap abstenció.
Votem ara la proposta de resolució número 13, sobre gènere i ciutadania.
Comença la votació.
Ha quedat rebutjada per 21 vots a favor, 34 en contra i 78 abstencions.
Votem ara la proposta de resolució número 14, sobre el model energètic.
Comença la votació.
Ha quedat rebutjada per 37 vots a favor, 96 en contra i cap abstenció.
Votem ara la proposta de resolució número 15, sobre el model productiu.
Comença la votació.
Ha quedat rebutjada per 21 vots a favor, 96 en contra i 16 abstencions.
Votarem ara les propostes de resolució presentades pel Grup Parlamentari de Ciutadans.
Votem en primer lloc la proposta de resolució número 1, sobre les mesures per a la reactivació econòmica, el foment de la política industrial i les capacitacions laborals.
Comença la votació.
Ha quedat rebutjada per 50 vots a favor, 72 en contra i 11 abstencions.
Votem ara la proposta de resolució número 2, sobre les mesures contra l'atur de llarga durada.
Comença la votació.
Ha quedat rebutjada per 50 vots a favor, 83 en contra i cap abstenció.
Votem ara la proposta de resolució número 3, sobre el Pla d'ajut per fomentar l'ocupabilitat de les persones amb diversitat funcional.
Comença la votació.
Ha quedat aprovada per 133 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.
Votem ara la proposta de resolució número 4, sobre les mesures de suport als treballadors autònoms, amb la correcció d'errades ja incorporada.
Comença la votació.
Ha quedat aprovada per 130 vots a favor, 2 en contra i cap abstenció.
Votem ara la proposta de resolució número 5, per a garantir un sou digne per a lluitar contra la precarietat laboral.
Comença la votació.
Ha quedat rebutjada per 34 vots a favor, 83 en contra i 16 abstencions.
Votem ara la proposta de resolució número 6, sobre la reforma de l'Administració pública.
Comença la votació.
Ha quedat rebutjada per 34 vots a favor, 98 en contra i 1 abstenció.
Votem ara la proposta de resolució número 7, sobre el pagament del deute pendent per la Generalitat amb entitats sanitàries, educatives i socials, i prioritització dels ajuts a les persones dependents.
Comença la votació.
Ha quedat rebutjada per 50 vots a favor, 72 en contra i 10 abstencions.
Votem ara la proposta de resolució número 8, per a reduir les llistes d'espera, i un millor accés als serveis sanitaris, amb la correcció d'errades ja incorporada.
Comença la votació.
Ha quedat aprovada per 122 vots a favor, cap en contra i 11 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 9, sobre la garantia de la dignitat de les persones dependents amb les ajudes necessàries.

Comença la votació.

Ha quedat rebutjada per 61 vots a favor, 72 en contra i cap abstenció.

Votem ara la proposta de resolució número 10, sobre la igualtat en l'accés a tots els serveis educatius, amb la correcció d'errades ja incorporada.

Comença la votació.

Ha quedat rebutjada per 61 vots a favor, 72 en contra i cap abstenció.

Votem ara la proposta de resolució número 11, per a garantir un millor accés a l'habitatge i protegir els col·lectius més vulnerables.

Comença la votació.

Ha quedat aprovada per 112 vots a favor, cap en contra i 21 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 12, del Grup Parlamentari de Ciutadans, que porta per títol «Mesures per a millorar les condicions de vida de les persones sense llar». (*Veus de fons.*) Ah, no, perdó..., no votem. Ha estat transaccionada i aquesta la votarem al final.

Votem ara la proposta de resolució número 13, sobre el Pacte per a la infància, per a combatre la pobresa infantil.

Comença la votació.

Ha quedat rebutjada per 50 vots a favor, 72 en contra i 11 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 14, sobre les mesures per ajudar les famílies en situació de vulnerabilitat.

Comença la votació.

Ha quedat aprovada per 122 vots a favor, cap en contra i 11 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 15, per a garantir la igualtat laboral entre homes i dones i la conciliació laboral.

Comença la votació.

Ha quedat aprovada per 132 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

Votarem a continuació les propostes de resolució presentades pel Grup Parlamentari de Junts pel Sí.

En primer lloc votarem la proposta de resolució número 1, sobre pobresa infantil i necessitats alimentàries.

Comença la votació.

Ha quedat aprovada per 122 vots a favor, 11 en contra i cap abstenció.

Votem ara la proposta de resolució número 2, sobre pobresa energètica, i la proposta... (*veus de fons*), no. Votem ara la proposta de resolució... (*Veus de fons.*) Sí, perquè aquestes les votarem al final. La 2 i la 3 han estat transaccionades i les votarem al final; per tant, ara, votarem la número 4, que és sobre ensenyament i cultura, amb la correcció d'errades ja incorporada.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 122 vots a favor, cap en contra i 11 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 5, sobre la renda mínima.

Comença la votació.

Ha quedat aprovada per 122 vots a favor, 11 en contra i cap abstenció.

Votem ara la proposta de resolució número 6, sobre dependència, amb la correcció d'errades ja incorporada.

Comença la votació.

Ha quedat aprovada per 122 vots a favor, 11 en contra i cap abstenció.

Votem ara la proposta de resolució número 7, sobre els refugiats.

Comença la votació.

Ha quedat aprovada per 99 vots a favor, 10 en contra i 24 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 8, sobre treball.

Comença la votació.

Ha quedat aprovada per 73 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció.

Votem ara la proposta de resolució número 9, sobre política econòmica i fiscal.

Comença la votació.

Ha quedat aprovada per 62 vots a favor, 50 en contra i 21 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 10, sobre energia i aigua.

Comença la votació.

Ha quedat aprovada per 83 vots a favor, 10 en contra i 39 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 11, sobre moratòries.

Comença la votació.

Ha quedat aprovada per 71 vots a favor, 50 en contra i 11 abstencions.

La proposta de resolució número 12 ha estat transaccionada i, per tant, la votarem al final.

Votem ara la proposta de resolució número 13, sobre reclamacions a l'Estat espanyol.

Comença la votació.

Ha quedat aprovada per 89 vots a favor, 10 en contra i 33 abstencions.

I ara començarem la votació de les propostes transaccionades.

En primer lloc votarem la proposta transaccional entre la proposta número 12 del Grup Parlamentari de Ciutadans i la proposta conjunta del Grup Parlamentari Socialista i el Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot, de lluita contra el sensellarisme.

Comença la votació.

Ha quedat aprovada per 132 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

Votem ara la proposta transaccional entre la proposta número 12 del Grup Parlamentari de Junts pel Sí, la proposta número 6 del Grup Parlamentari Socialista i la proposta del Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot amb el títol «Reversió retalles en atenció primària de salut».

Comença la votació.

Ha quedat aprovada per 113 vots a favor, cap en contra i 20 abstencions.

I votem, finalment, la proposta transaccional entre les propostes 2 i 3 del Grup Parlamentari de Junts pel Sí i la proposta conjunta del Grup Parlamentari Socialista i el Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot sobre emergència habitacional i pobresa energètica.

Els he d'advertir que els grups que han presentat aquesta transacció ens han fet notar que hi ha un error en el sentit que on diu que «es modifica el punt 2, lletra a», ha de dir que «es modifica el punt 2, lletra b». El contingut de la modificació és suprimir la paraula «reglamentari» de l'esmentat punt 2, lletra b. D'acord? *(Pausa.)*

Comença la votació.

Ha quedat aprovada per 123 vots a favor, cap en contra i 10 abstencions.

Els he de donar les gràcies, perquè hem aprovat moltes coses i estic força contenta.

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a un quart de sis de la tarda i cinc minuts.